

[Ellinger.]

lagt over paa Staten, hvis man ikke i Forvejen har sikret sig paa anden Maade. Og hvad der gælder Lærerne, gælder naturligvis ogsaa det øvrige Personale, Assistenten og Betjente. Eller har man maaaske forpligtet disse til en vis Selvpensionering, saaledes som det sker ved private Virksomheder?

Ligesom den ærede første Taler maa ogsaa jeg smile, naar der tales om, at Lovforslaget skulde betyde en Spareforanstaltning. Den højtærede Undervisningsminister, der nu er kommet til Stede, maa ikke tage det ilde op, at man her i Landstinget overfor disse meget flydende Udtalelser stiller sig noget skeptisk, efter hvad der er gaaet forud. Nej, Spareforanstaltning og Aflastning tror jeg ikke man kan tale om. Og det er ganske naturligt, for den Del af Studenterne, som tager Ophold i Aarhus, er en saa lille Brøkdal af det samlede Studentertal, at jeg nær havde sagt, at om de er med eller ikke med kommer ikke til at influere paa de Krav, de berettigede Krav, som maa stilles fra Københavns Universitets Side. Hvor mange Studenter der vil blive i Aarhus, er det naturligvis umuligt at sige. Det er oplyst, at i det første Aar var der 78 Studenter, det andet 76; for det tredje Aar har jeg ingen officiel Oplysning, men jeg synes, jeg en Gang har hørt Tallet 64; om det er rigtigt, ved jeg ikke. Lad os da holde os til de to første Aar, og jeg vil da gerne oplyse, at det Antal af Studenterne fra Aarhus Katedralskole og fra Marselisborg højere Almenskole, som forblev ved Universitetsundervisningen i Aarhus, var $\frac{2}{3}$ det første Aar, men det andet Aar var det kun Halvdelen af dem. Og Studenterne fra disse 2 Institutioner i Aarhus udgjorde det første Aar godt Halvdelen af det samlede Antal Studenter derovre, men det sidste Aar knap en $\frac{1}{3}$. Nu skal man være meget varsom med at uddrage Resultater af Tal, der nødvendigvis maa være meget smaa, og man kan ogsaa drage Slutninger til begge Sider. Man kan drage den Slutning, at Aarhus' egne Studenter det andet Aar ikke søgte til denne Universitetsundervisning saa stærkt, som de gjorde det første Aar, og det er uimodsigeligt rigtigt; men Tallene er som sagt smaa, og der kan være saa mange Forhold, der influerer paa dem, at man ikke kan drage nogen bestemt Slutning deraf. Omvendt kan man naturligvis sige, at naar det Antal studerende fra de to nævnte Skoler i Aarhus, der bliver derovre, kun udgør $\frac{1}{3}$ det andet Aar, har Universitetsundervisningen i Aarhus vist sig i Stand til

at samle en hel Del studerende fra andre Byer. Tallene kan man altsaa ikke tillægge nogen stor Betydning, men de har dog den Betydning, at man, naar man skal til at skride til en Løsning af dette Universitets-spørgsmaal, maa passe paa, hvad man gør.

I øvrigt er det fuldstændig rigtigt, at der efterhaanden er kommet et saadant Antal store og udmærket udstyrede Hospitaler i Aarhus, at en Undervisning af medicinske studerende paa et senere Trin meget vel vil kunne foregaa. Heller ikke er jeg i Tvivl om, at det vil kunne give en god og sund Konkurrence, at der i et Land som vort er 2 Universiteter.

Men som jeg udtalte før — desværre var den højtærede Undervisningsminister ikke den Gang til Stede —, er jeg af den Opfattelse, at man skal imødekomme Aarhus, imødekomme de fornuftige Ønsker, som er fremsat fra Aarhus, hvorimod det ikke vil være forsvarligt at følge Ministeren i hans Lovforslag her. Det vil være ganske anderledes fornuftigt, da der *skal* ske noget i Aarhus, enten gennem en Forlængelse af den kongelige Anordning eller gennem en ny Lov, at man træffer en Ordning, som gælder de første Aar og saa ser Virkningen deraf. Saa staar man frit med Hensyn til, i hvilket Omfang man vil gaa videre. Jeg vil her gøre opmærksom paa, at Aarhus' Ønsker er fuldkommen tilfredsstillende, hvis man blot tager første Stykke i § 4 som hele Loven, dog med en Tilføjelse om Statstilskud:

„Under den i § 1 angivne Forudsætning“

— altsaa, at de har disse Lokaler, Undervisningsplaner o. s. v. —

„bemyndiges Undervisningsministeren til som indledende Universitetsundervisning at anerkende Undervisningen og Prøven i filosofisk Propædeutik samt Undervisning og Prøve i Fag og Discipliner til den lægevidenskabelige Embedseksamens Forberedelseseksamen.“

Hertil gives et Statstilskud, og det maa blive Genstand for en Overenskomst mellem Ministeriet, altsaa Staten, Kommunen og Institutionen „Universitetsundervisningen i Jylland“, paa hvilken Maade disse Udgifter skal fordeles. Som jeg sagde i Begyndelsen af min Tale, mener jeg, at Staten efter at have givet den Opmuntring, som ligger i den kongelige Anordning, er forpligtet til at gøre noget, og hvis det sker paa den Maade som af mig foreslaaet, saa opfylder man, som sagt, Aarhus' Ønsker, og der vil antagelig komme en Lov frem, som vil faa næsten enstemmig Tilslutning i begge Rigsdagens Ting. Det har sit store Værd, at en Sag af